

Bibliaóra – 2026. május 28.

Előfóhász: „Kicsoda olyan az istenek között, mint te, Uram? Kicsoda olyan felséges szentségében, félelmetes dicső tetteiben, csodákat cselekvő, mint te? ¹²Kinyújtottad jobbodat, és elnyelte őket a föld. Hűségesen terelgeted e megváltott népet, erőddel vezeted őt szent hajlékodbba (IIMóz 15,11-13).” Ámen.

Ének: 376. dicséret: „Ó, jöjj, ó, jöjj, Immánuel...”

Előíma: Szerető mennyei édesatyánk az Úr Jézus Krisztusban! Hálát adunk Neked ezért az estéért, ezért az Igéért és azért, mert újra láthatjuk: a Te szavad örökké megáll. Köszönjük, hogy amikor emberek átkot akartak mondani Izráelre, Te akkor is áldást mondtál. Köszönjük, hogy amit Te elhatározol, azt sem ember, sem démoni erő, sem varázslás nem tudja megváltoztatni. Urunk, valljuk meg Előtted, hogy sokszor mi is külsőségekkel akarunk közeledni Hozzád. Sokszor cselekedetekkel, teljesítménnyel, vallásos formákkal próbálunk kedvesek lenni Neked, miközben a szívünk távol van. Kérünk, tisztítsd meg a szívünket, és adj őszinte, élő kapcsolatot Veled. Köszönjük, hogy Te nem változol. Nem ember vagy, hogy hazudj vagy meggondold magad. Amit kimondasz, az igaz. Amit megígérsz, azt beteljesíted. Köszönjük, hogy Krisztusban áldást mondtál a Tiedre, és nincs olyan erő, amely elragadhatna minket a Te kezedből. Urunk, őrizz meg minket a félelemtől, a babonaságtól és minden hamis biztonságtól. Taníts bennünket arra, hogy ne jóslatokból, emberi praktikákból vagy saját kontrollunkból éljünk, hanem a Te Igédből és a Te vezetésedből. Kérünk, szólj hozzánk ezen a bibliaórán! Add, hogy ne csak értsük az Igét, hanem a szívünkig hatoljon. Leplezd le bennünk azt, ami nem Tőled van, és erősítsd meg hitünket abban, hogy Te velünk vagy. Köszönjük Jézus Krisztust, a valódi és tökéletes kijelentést, aki által megismerhetünk Téged. Köszönjük, hogy Ő lett értünk atokká, hogy mi örök áldást nyerhessünk. Szentlélek Úristen, vezess most bennünket, adj figyelő szívet, nyitott lelket és engedelmes életet. Jézus nevében, Ámen.

Ószövetségi alapige: Mózes IV. könyve 23. fejezet: *„Akkor ezt mondta Bálám Báláknak: Építs itt nekem hét oltárt, és készíts ide nekem hét bikát és hét kost. Bálák megtette, amit Bálám mondott. Azután Bálák és Bálám mindegyik oltáron bikát meg kost áldozott. Majd ezt mondta Bálám Báláknak: Állj oda az égőáldozatod mellé, én pedig elmegyek. Talán találkozhatom az Úrral, és amit majd láttat velem, azt elmondom neked. És fölment egy kopár hegytetőre. Isten találkozott Bálámmal, aki ezt mondta neki: Hét oltárt állítottam fel, és bikát meg kost áldoztam mindegyik oltáron. Az Úr pedig Bálám szájába adta igéjét, és azt mondta: Térj vissza Bálákhöz, és eszerint beszélj. Amikor visszatért hozzá, ő még ott állt az égőáldozata mellett, Móáb valamennyi vezető emberével együtt.*

Bálám példabeszédbe kezdett, és ezt mondta: Arámból hozatott ide Bálák, Kelet hegyeiről Móáb királya: Jöjj, átkozd meg a kedvemért Jákóbot, jöjj, és verd meg rontással Izráelt! Megátkozhatom-e, akit az Isten meg nem átkoz? Rontást hozhatok-e arra, akire az Úr nem bocsátott rontást? Jól látom őt a sziklacsúcsról, szemlélem a halmokról. E nép egyedül fog lakni, nem számítja magát a nemzetek közé. Ki számolhatja meg Jákóbot – hiszen annyian vannak, mint a porszemek – és Izráelnek csak a negyedét is? Bár úgy halnék meg, mint az igazak, és úgy érne véget az életem, akár az övék! Bálák akkor ezt mondta Bálámnak: Mit tettél velem?! Elhoztalak, hogy rontsd meg ellenségeimet, te pedig megáldottad őket! De ő azt felelte: Nekem vigyáznom kell, hogy csak azt mondjam, amire az Úr indított. Akkor ezt mondta neki Bálák: Jöjj velem egy másik helyre, ahonnan láthatod azt a népet. De csak a szélét láthatod, az egészet nem látod. Onnan verd meg őket rontással a kedvemért! Magával vitte a Cófim mezejére, a Piszgá csúcsára. Épített ott hét oltárt, és mindegyik oltáron bikát és kost áldozott. Ezután Bálám azt mondta Báláknak: Állj ide az égőáldozatod mellé, én pedig amott szeretnék találkozni Istennel. Az Úr találkozott Bálámmal, szájába adta igéjét, és azt mondta: Térj vissza Bálákhoz, és eszerint beszélj. Amikor visszament hozzá, ő még ott állt az égőáldozata mellett Móáb vezető embereivel együtt. Bálák ezt kérdezte tőle: Mit mondott az Úr? Ő pedig példabeszédbe kezdett, és ezt mondta: Kelj fel, Bálák, és figyelj, hallgass most rám, Cippór fia! Nem ember az Isten, hogy hazudnék, nem embernek fia, hogy bármit megbánna. Mond-e olyat, amit meg ne tenne, ígér-e olyat, amit nem teljesít? Áldásra kaptam parancsot, s ha ő áld, meg nem másíthatom. Nem látnak bajt Jákóbban, nem látnak nyomorúságot Izráelben. Vele van Istene, az Úr, királynak szóló ujjongás hangzik benne. Isten hozta ki őket Egyiptomból, olyan az ereje, mint a bivaly szarva. Nem fog a varázslás Jákóbon, sem az ígézet Izráelen. Idejében megmondják Jákóbnak, Izráelnek, hogy mit tesz az Isten. Mint nőstény oroszlán kel föl ez a nép, s mint hím oroszlán emelkedik föl; nem fekszik le újra, míg prédát nem eszik, és fegyvertől hullottak vérének nem issza. Akkor Bálák ezt mondta Bálámnak: Ha már nem tudod megrontani, legalább ne áldd meg! De Bálám ezt felelte Báláknak: Megmondtam már neked, hogy csak azt fogom tenni, amit meghagy az Úr! Akkor Bálák ezt mondta Bálámnak: Jöjj, elviszlek egy másik helyre! Talán jónak látja Isten, hogy onnan rontsd meg Izráelt a kedvemért. És magával vitte Bálák Bálámot a Peór csúcsára, amely a síkságra néz. Akkor ezt mondta Bálám Báláknak: Építs itt nekem hét oltárt, és készíts ide nekem hét bikát és hét kost. Bálák megtette, amit Bálám mondott, azután mindegyik oltáron bikát meg kost áldozott.”

Kedves Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Legerősebb prófécia áll előttünk a történeti könyvek kellős közepén. A történet külsőleg arról szól, hogy Bálák meg akarja átkoztatni Izráelt Bálám által, de a

mélyebb üzenet az, hogy Isten áldását ember, démoni erő vagy varázslás nem tudja megfordítani. Az Úr szuverenitása, hűsége és szövetségi szeretete ragyog végig az egész fejezeten.

„Építs itt nekem hét oltárt...” A hét oltár a teljesség száma. Bálám és Bálák vallásos külsőségekkel próbálják megnyerni Istent. Sok áldozatot mutatnak be, mert azt gondolják: Isten manipulálható. Az ember sokszor ma is ezt teszi: vallásos cselekedetekkel, külső kegyességgel, szertartásokkal akarja befolyásolni Istent. De az Úr nem megvásárolható. Nem az áldozatok mennyisége számít, hanem a szív állapota.

„Bálák megtette, amit Bálám mondott...” Bálák kész mindent megtenni saját félelme miatt. Fél Izráeltől, ezért spirituális eszközökhöz nyúl. A félelem könnyen babonáságba visz. Amikor az ember nem bízik Istenben, akkor: manipulációhoz, kontrollhoz, emberi praktikákhoz fordul. A hit viszont Isten uralmában nyugszik.

„Talán találkozhatom az Úrral...” Bálám még mindig bizonytalan. Nem ismeri igazán az Urat, csak „használni” próbálja az isteni kijelentést. A „kopár hegytető” a lelki sivárság képe is lehet. Lehet valaki vallásos, mégis belül kopár. Lehet ismerni: az Igét, a szolgálatot, a nyelvezetet, de közben hiányozhat az Istennel való élő kapcsolat.

„Isten találkozott Bálámmal...” Ez döbbenetes kegyelem. Isten még egy pogány jósnak is válaszol. Isten szuverén. Azt is használhatja céljaira, aki nincs rendben vele. Ez azonban nem jelenti azt, hogy Bálám szíve tiszta volt. Később látjuk, hogy a pénz szeretete megrontotta.

„Az Úr pedig Bálám szájába adta igéjét...” Isten a próféta szájába adja az élő Igét. A valódi prófécia nem emberi ötlet. Nem pszichológia. Nem inspiráció. Hanem Istentől adott kijelentés. Isten megígéri, hogy prófétát támaszt, akinek szájába adja beszédét. Ez végső soron Krisztusra mutat. „Igéimet adtam szádba...” (ld. Ézs 51,16) Isten megvédi azt, akit elküld. Isten megérinti Jeremiás száját. (ld. Jer 1,9) A szolgálat ereje nem emberi tehetségből fakad. Csak annak van örök ereje, amit Isten mondott. Az emberi beszéd elfogy. Az isteni ige örökké megmarad.

Bálám elkezdi a példabeszédét. „Arámból hozatott ide Bálák...” Ez mutatja, hogy az emberi szándék: átok, isteni szándék: áldás. Isten nem engedte az átkot Izráelre, hanem áldássá változtatta. A hívő ember egyik legnagyobb biztonsága: Isten képes az átkot is áldássá fordítani.

„Megátkozhatom-e, akit az Isten meg nem átkoz?” Ez a fejezet egyik kulcsverse. Ha Isten valakit megáld: ember, démon, varázslás, gonosz beszéd, nem tudja végleg tönkretenni. A hívő embernek nem kell rettegni: átkoktól, jóslástól, okkult dolgoktól. Krisztusban nagyobb védelem alatt állunk.

„E nép egyedül fog lakni...” Izráel elkülönített nép. Isten népe mindig különbözik a világtól. Nem felsőbbrendűségből, hanem elhívásból. Isten jelenléte

különböztette meg Izráelt. Krisztus lebontotta az elválasztó falat zsidó és pogány között. (ld. Ef 2,14) A hívő ember: a világban él, de nem a világ szerint él.

„Ki számolhatja meg Jákóbot...” Ez Ábrahám ígéretének beteljesedése. **„Bár úgy halnék meg, mint az igazak...”** Bálám szeretné az igaz ember végét, de nem akarja annak életét. **Nagyon fontos tanulság**, sokan szeretnének: békés halált, örök életet, de nem akarnak szent életet élni. Az igaz végéhez az igaz út vezet.

Bálák csalódott: „Te pedig megáldottad őket!” Bálám válasza: „csak azt mondjam, amire az Úr indított.” Az igazi szolgáló nem az emberek kedvét keresi. Nem manipulálja az üzenetet. Sok nyomás érheti a prédikátort: társadalmi, anyagi, emberi elvárás. De Isten embere csak azt mondhatja, amit az Úr mond.

Ezután új helyre mennek. Ez emberi gondolkodás: „hátha máshonnan működik...” Az ember gyakran próbálja megváltoztatni: a környezetet, a módszert, a stratégiát, miközben Isten akarata ugyanaz marad. Isten igazsága nem hely-, hanem szívfüggő.

„Kelj fel, Bálák, és figyelj...” Ez prófétai tekintély. Isten beszéde fölötté áll a királyoknak is. A földi hatalom nem írhatja felül Isten szavát. „Nem ember az Isten, hogy hazudnék...” Ez az egész Biblia egyik legerősebb kijelentése Isten változhatatlanságáról. **Mit jelent ez?** Isten nem hazudik. Nem ingadozó. Nem szeszélyes. Nem vonja vissza ígéretét. „Lehetetlen, hogy Isten hazudjon.” (Zsid 6,18) Amikor minden bizonytalan: Isten ígérete akkor is biztos.

„Áldásra kaptam parancsot...” Ha Isten áld, ember nem vonhatja vissza. **Krisztusi párhuzam kidomborítása** A megigazitott hívő Krisztusban áldott. A sátán vádolhat, de Isten kimondta az ítéletet: „nincs kárhoztató ítélet...” (Róm 8).

„Nem látnak bajt Jákóbban...” Ez nem azt jelenti, hogy Izráel büntelen volt. Hanem azt, hogy Isten kegyelmi szövetségben tekintett rájuk.

„Velük van az Úr.” Ez az **evangélium szíve**. Immánuel: „Velünk az Isten.” A hívő ember legnagyobb kincse nem a körülmény, hanem Isten jelenléte. „Isten hozta ki őket Egyiptomból...” A szabadítás Istentől van. A hívő ereje nem önbizalom. Hanem a szabadító Isten.

„Nem fog a varázslás Jákóbon...” Isten népét nem az okkult erők irányítják, hanem Isten kijelentése. A hívő ember: nem horoszkópból él, nem jóslatokból, nem babonából. Hanem Isten ígéből. Az oroszlán képe erőt és győzelmet mutat. Isten népe nem örökké üldözött és gyenge. Van benne mennyei erő. Ez Krisztus győzelmére is mutat: a Júda oroszlánjára.

„Ha már nem tudod megrontani...” Bálák még mindig nem érti: Isten akarata erősebb. Az ember sokszor harcol Isten döntése ellen. De az Úr akarata végül megáll. Végül harmadszor is próbálkoznak. **Döbbenetes emberi makacsság van jelen**. Az ember újra és újra megpróbálja: megkerülni Istent, kijátszani az igazságot, más eredményt elérni engedetlenséggel. Sokan nem megtérni akarnak, hanem olyan megoldást keresnek, amelyben Isten is „beleegyezik” a saját akaratukba. De Isten nem változik.

Ének: 511. dicséret 2. verse: „Kis életem fut...”

Újszövetségi alapige: Pál apostolnak a Rómaiakhoz írott levele 13. rész 8-10. versei: *„Senkinek se tartozzatok semmivel, csak azzal, hogy egymást szeressétek, mert aki a másikat szereti, betöltötte a törvényt. Mert ez a parancsolat: „ne paráználkodj, ne ölj, ne lopj, ne kívánd a másét”, és bármi más parancsolat ebben az igében foglalható össze: „Szeresd felebarátodat, mint magadat!” A szeretet nem tesz rosszat a felebarátnak. A szeretet tehát a törvény betöltése.”*

Kedves Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Milyen „láthatatlan tartozások” vannak emberi kapcsolatainkban? Mit okoznak a kimondatlan feszültségek? Miért maradnak bennünk éveken át terhek és sérülések? **Tartozások lehetnek:** szemöldök húzás, hümmögések, nézeteltérések, homályos gondolkodás, ráhatás, beszerzés, saját akarat erőltetése, ítéletmondás, sértő hallgatás, gúnyos kacaj, Ezek mind kapcsolatromboló „adósságok”. Sok ember azt gondolja: „Nem bántottam senkit.” De: hidegséggel, manipulációval, közönnyel, sértődöttséggel, lelki nyomásgyakorlással mégis terhet tesz másokra. Pál apostol viszont azt mondja: Egyetlen tartozás maradjon: a szeretet. A világ azt kérdezi: „Mit kapok?” Az evangélium azt kérdezi: „Mit adok?” **„Szer-etet” – egymás táplálása** A szeretet nem pusztán érzélem. Érdekes gondolat: „szer-etet”. „Etesétek egymást.” A szó ugyan nem ebből ered, mégis szép képet ad arról, hogy a szeretet táplálja a másik embert. **Mit jelent ez lelki értelemben?** A szeretet: táplál, épít, életet ad, hordoz, felemel, gyógyít, reményt ad. Kapcsolódás: „Egymás terhét hordozzátok...” (Gal 6,2) A szeretet mindig ad valamit: figyelmet, időt, türelmet, irgalmat, meghallgatást, jelenlétet. Lehet valaki: bibliaismerő, szolgáló, buzgó, vallásos, és közben szeretetlen. A szeretet nélküli igazság: keménnyé válik. Az igazság nélküli szeretet: megalkuvóvá válik. Krisztusban a kettő együtt jelenik meg. Pál apostol felsorolja a parancsolatokat: ne paráználkodj, ne ölj, ne lopj, ne kívánd... Ezek a második kőtábla parancsolatai: ember és ember kapcsolatáról szólnak. **A bűn láncolata** kívánság, önzés, irigység, gyűlölet, megkárosítás, halál. A bűn mindig kapcsolatokat rombol. A szeretet viszont: megőriz, gyógyít, helyreállít, békességet munkál. **Jakab apostol levele is figyelmeztet:** „A kívánság megfogánva bűnt szül, a bűn pedig halált nemz.” (Jak 1,15) A bűn nem egyik napról a másikra nő nagyra. Sokszor: egy sértettséggel, egy irigységgel, egy önző gondolattal kezdődik.

„Szeresd felebarátodat, mint magadat” Kapcsolódás: Jézus szavai megállnak. **Fontos kérdés:** Kit szeretünk a legjobban? Önmagunkat. Ezért mondja Jézus: úgy szeress másokat, ahogy magadat szereted. **Miért nehéz ez?** Mert az „én” uralkodni akar. A sok önfejlesztés, önmegvalósítás, önmeghatározás, önteltség könnyen a szeretet ellentétévé válik. A mai ember sokszor ezt mondja: „Találd meg önmagad!” Az evangélium viszont ezt mondja: „Tagadd meg magadat!”

Sok kapcsolatban nem az a kérdés: „Mi jó a másoknak?” hanem: „Én mit akarok?” „Én mit érzek?” „Én hogyan járok jobban?” A szeretet viszont nem önközpontú, nem önérvényesítő, nem uralkodó, nem manipuláló. A szeretet tud: háttérbe lépni, hallgatni, várni, szolgálni.

„**A szeretet nem tesz rosszat.**” Ez a szakasz kulcsmondata. **Nem csak aktív rossz létezik**, hanem: közöny, hallgatás, elutasítás, lenézés, manipuláció, lelki nyomás, szeretetmegvonás. Sokszor nem az fáj legjobban, amit mondtak, hanem amit nem mondtak ki. Építem vagy terhelem a másikat? Közelebb viszem Krisztushoz vagy eltávolítom? Szeretek vagy irányítani akarok? Meghallgatom vagy csak válaszolni akarok? Hordozom vagy használom a másikat? A szeretet nem gyengeség. A szeretet: tud igazat mondani, tud inteni, tud nemet mondani, tud határokat húzni, de nem akar sebezni.

Ki a felebarátom? Kapcsolódás: Az irgalmas samaritánus története. **Jézus válasza** A felebarát: „Aki könyörült rajta.” Nem vallási kategória. Nem csak: a „mieink”, a gyülekezet, a saját körünk. Hanem: aki mellettem van, aki szükségben van, akit Isten elém hoz. A felebarát lehet: családtag, munkatárs, nehéz ember, ellenszenves személy, idős szülő, szomszéd, gyülekezeti testvér, az is, akivel konfliktusom van. Tudok-e szeretni olyat is, akit nem tartok szerethetőnek? Mert Krisztus: akkor szeretett, amikor még ellenségei voltunk. **„Töltsd be a törvényt”** Ágoston mondása: „Szeress és tégy, amit akarsz.” Nem szabadosság. Hanem: ha valóban Krisztus szeretete vezet, akkor nem akarsz rosszat tenni. A szeretet belülről formál, nem külső kényszer. A törvény kívülről mondja: „ezt ne tedd!” A szeretet belülről indít: „ezt akarom tenni.” **A szeretet Krisztusból fakad.** Nem emberi teljesítmény. Nem önfegyelem kérdése csupán. Mert önmagunktól: elfáradunk, megkeményedünk, visszavágunk. A krisztusi szeretet viszont: új szívet ad, új látást ad, új indítékot ad. A törvény minimuma: „ne árts!” A szeretet maximuma: „adj életet!” Krisztus nemcsak megmondta, mi a szeretet, hanem: lehajolt, hordozott, megbocsátott, életét adta. A kereszt a szeretet legmélyebb képe: amikor valaki nem önmagát menti, hanem másokért adja oda magát. Ezért a keresztyén szeretet: nem elmélet, nem hangulat, nem vallásos kedvesség, hanem önátadó életforma.

Utóima

Úri ima: Mi Atyánk...

Áldás: „Ti, akik szeretitek az Urat, gyűlöljétek a gonoszságot! Megőrzi ő híveinek életét, kimentí őket a bűnösök kezéből. [...] Kérünk titeket, testvéreink, intsétek a tétlenkedőket, biztassátok a bátortalanokat, karoljátok fel az erőtlenekeket, legyetek türelmesek mindenkire (Zsolt 97,10; IThessz 5,14).”

Ének: 395. dicséret: „Isten szívében megpihenve...”